

*Aldrov. de
Piscib. l. 4.
c. 17.*

scissura majore, dentes in eo sunt plures et minores; oculi parvi, et exquisite rotundi. Branchiarum rimam multo majorem habet: intra has pinnae duas. Subest pro sterno os illud, quod scuti specie esse diximus. Neque prona neque supina parte pinnae habet, cauda in unam latam definit. A capite ad caudam usque ossa ovi figura disposita sunt, inter quorum intervalla aculei interjacent. Piscis est rarus et non edulis. *Tertius* est *Echinatus seu Muricatus*. Aculeis totus hic Orbis riget, ut manu tollere non possis, nisi cauda extrema apprehensa. Capite est multo minus exerto, quam proxime descriptus, corpore magis rotundato et majore, in quo nullae sunt pinnae praeterquam in cauda, quae in unam definit. Sunt qui Hystricem ab aculeis, non inepte appellent. Possit etiam nonnullis videri Aeliani *Sagittarius*, *Aelian. H. A. l. 12. c. 25.* quem rubri maris piscem esse scribit. *Sagittarius* in eo mari procreatur, et quoniam erinacei speciem et similitudinem habet; firmis et bene longis armatur aculeis. Sed de hac re judicent ii, qui maris rubri pisces viderunt. Nihil temere de rebus parum compertis affirmare volo. *Quartus*, quem Aldrovandus dedit, quod ad oris figuram potissimum cum Scutato convenit, *Stellatus* sive *Asterias* cognominatur, quod totus conspersus sit stellis seu asteriscis: differtque a caeteris, quod neque ad branchias, neque in caudae exortu pinnae habeat, sed ultra tergoris medium, nisi pictoris id incuria factum sit. Pinnae etiam caudae in extremo viridi sint colore.

CAPVT VI.

De duobus piscibus Orbibus annumerandis.

TAB. XXIV.
13. 14.

Oblongi quidem hi Pisces sunt, Orbibus tamen annumerari posset Gesnerus, tum quod mucrones ut illi in corpore eminentes habent, tum quod a mucro, quem similiter ore emittunt, vulgo *Snottolf* quasi *Myxini* aut *Mucrones* appellantur. In *prioris* effigie color erat circa dorsum, qualis in terrestribus ranis videtur: circa latera et inferius ex subcaeruleo et viridi permixtus. Antverpiae cinereo colore capi audio. Sic ille. *Alterum* et hic quoque depictum, *Snottolfi* nomine missum, ex icone, sive ea, inquit, naturalis, sive aliquid etiam in ea artificiosum est, sic delineavit. Longa est dodrantem et palmos duos, lata palmum unum, circa medium praecipue ad caput attenuatur, sed magis ad caudam: *dorsum* medium fastigiatur, punctis notatur variis, subrotundis, et eminentiis exasperatur triangulis, per tres aut quatuor ordines digestis per intervalla. Oris hiatus, figuram fere ovalem refert. Pinnae ad branchias binae, una in fine dorsi, altera in fine ventris, inter quas corporis pars extrema veluti discreta, et articulo distincta videtur. *Cauda* tripartita, sive naturalis, sive potius arte. Mucosus admodum est, inquit, ille qui misit; non ossium, non carnum quicquam habet: mucoso tantum lentore expletur. Captu difficillimus. Nam ubi hamum vel retia senserit, suum illum mucum evomendo, lubrica reddit omnia, contractoque in orbem exuvio profilit. Mollem quidem et mucosam carnem, et eminentias trigonas, cum aliis *Snottolfis* communes habere videtur.

CAPVT VII.

De Holosteo Bellonii seu Ostracione Gesneri, et Catan.

TAB. XXV.
7. 8. 9.

De hoc Pisce sic ex *Gesnero et Bellonio Aldrovandus*. Hunc quoque e mari Nilum subire, etsi ignoremus, marinum tamen esse ex corii duritie conjicimus, qua testam fere ostreaceorum imitatur, unde cum ob hoc, tum quod *ὀστρακον* a Strabone inter Niloticos pisces numeratur (in vulgaribus Strabonis codicibus impressis legitur *στρακον*, sed interpret Latinus

ὀστρακον